

תה"ג 16044/12 - היועץ המשפטי לממשלה, באמצעות המחלקה הבינלאומית בפרקליות המדינה נגד איתן בן צור

בית המשפט המחוזי בירושלים

תה"ג 19-12-16044 מדינת ישראל נ' בן צור(עוצר)

לפני כבוד השופטת חנה מרום לומפ
הუותר היועץ המשפטי לממשלה באמצעות המחלקה הבינלאומית
בפרקליות המדינה על ידי עו"ד ינאי גורני

נגד
המשיב
איתן בן צור (עוצר)
על ידי עזה"ד אלעד בקר, אילן סופר רויטל גוטמן

החלטה

לפני העירה להכריז על המשיב, איתן בן צור, כבר-הסקרה על פי סעיף 3 לחוק ההסגרה, התשי"ד-1954 (להלן: "החוק"), בגין עבריות קשרת קשור לאספקת סם מסוכן או יבאו, עבריות הלבנת הון, קשרת קשור להלבנת הון ועבירת החזקת דרכון מזויף, בהן הוא מואשם בבריטניה (להלן: "בריטניה").

רקע

1. בין מדינת ישראל ובין בריטניה קיים הסכם הקובל הדדיות בהסגרת עבריים, והוא האמנה האירופית בדבר הסגרה, אשר פורסמה בכתב אמנה 647, כרך 17, בעמ' 87 (להלן: "האמנה") (נספח ב' לעירה).

2. ביום 7.2.18 הגישה ממשלה בריטניה, באמצעות שגרירות בריטניה בישראל, בקשה להסיג לידי את המשיב בגין עברית הסתרה, הסואאה, המרה, העברה או העלמה של רכוש שהושג בעבריה, עברית קשרת קשור עם אחר להסתירה, הסואאה, המרה, העברה או העלמה של רכוש שהושג בעבריה, עברית קשרת קשור עם אחר לאספקת סם מסוכן המסוג ברמה A (קוקאין), עברית קשרת קשור עם אחר לחמקן במרמה מהאיסור על יבאו סם מסוכן המסוג ברמה B (שרף קנביס- חשיש) ועבירת החזקת מסמך מזהה (דרכון) מזויף ללא הסבר סביר (נספח ג' לעירה).

3. ביום 6.12.18 הורתה שרת המשפטים, דאז הגב' אילת שקד, מכוח סמכותה לפי סעיף 3 לחוק, על הבאת המשיב לפני בית המשפט המחוזי בירושלים, על מנת שיקבע האם הוא בר-הסגרה לבריטניה (נספח א' לעירה). על פי בקשת ההסגרה, מדובר בעבירות שעיקרן הלבנת הון וסמים על פי סעיפים שונים לחוק העונשין הבריטי. ביום 5.12.19, הגיע העותר את העירה דין.

4. לפי סעיף 2(א) לחוק: "בחוק זה עבירה היא כל עבירה שאילו נבערה בישראל דין מאסר שנה

או עונש חמור מזה, העבירות המפורחות בבקשת ההסגרה הן עבירות הלבנת הון - עבירות לפי סעיף 3(א) ו- 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס- 2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**") עבירות שהעונש המקסימלי הקבוע לצידן הוא עד 10 שנות מאסר וכן עבירות לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, עבירות שהעונש המקסימלי הקבוע לצידן הוא עד 7 שנות מאסר, עבירות קשור לפשע (הלבנת הון), עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), עבירה שהעונש המקסימלי הקבוע לצידה הוא עד 7 שנות מאסר, עבירות יבוא, מסחר והספקת סם מסוכן- עבירות לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19 א' לפקודת הסמים המטוכנים [נוסח חדש], התשל"ג- 1973 (להלן: "**פקודת הסמים המטוכנים**"), עבירה שהעונש המקסימלי הקבוע לצידה הוא עד 20 שנה, ועבירת החזקת דרכון מזויף ללא שהוכח כי החזקה הייתה בתום לב, עבירה לפי סעיף 8(א)(2) לחוק הדרכונים, התשי"ב- 1952 (להלן: "**חוק הדרכונים**"), עבירה שהעונש המקסימלי הקבוע לצידה הוא עד שנתיים מאסר.

בקשת ההסגרה

5. מבקשת ההסגרה וחומר הראיות המצורף עולה, כי המשיב עסק יחד עם אחרים בסחר ואספקת סמים שונים בריטניה על פני מספר תקופות, תוך שהפיק מכך רווח כספי גדול. כמו כן עולה, כי המשיב ביצע פעולות שונות על מנת להסתיר את מקורות של כסף מזמן רב שהצטבר אצליו כפועל יוצא של עבירות הסמים, קרי, פעל להלבנת הון שמקורו בעבירות סמים, כמפורט להלן:

6. המשיב עסק בבריטניה בין השנים 2010-2011, יחד עם אחרים אשר זהותם אינה ידועה לעוטר בסחר או יבוא של סמים מסווג חשיש. המשיב קיבל לידי בשנת 2010 כמות גדולה של חשיש שככל הנראה הגיע לבריטניה ממדינה אחרת. המשיב מסר חלק מכמות הסם לאחר, שמסר בעצמו חלק ממנו לאדם שלישי. האדם השלישי נעצר על ידי המשטרה הבריטית והדבר הוביל לתפיסת חלק משמעותי משמעותי מהסמים, כ- 70 ק"ג, באופן שיצר למשיב חוב כספי ניכר. עם זאת עולה, כי חלק מהסמים שלא נתפסו הניו למשיב רווח כספי גדול.

7. המשיב היה מעורב בשנים 2012-2013, יחד עם אחר (גי'מס מיטשל), באספקה וסחר של קוקאין ברחבי בריטניה, באופן שהניב לו ולאחרים רווחים גדולים. המשיב החזק כסף מזמן רב, אשר מהווה רכוש אסור, בסך כולל של מאות אלפי לירה שטרלינג וזאת במספר מקומות: בביתו, בביתה של שותפה לעבירה (קליר אוניל) וכן בחשבונות בנק וכיסאות שהוא בשליטתו אך נרשם על שם אחותו, לבנה פיקון, תושבת ישראל. המשיב עסק בהלוואות כספים לאחרים והשكيיע כסף רב בעסקאות נדל"ן מחוץ לבריטניה. כל זאת בעוד שבאופן רשמי לא היה מעסיק כלל בבריטניה בתקופה הרלוונטית, לא דיווח על כל הכנסה כלשהי לרשותו המס במשך שנים והתקיים מ��بات רווחה. המשיב פעל באופן מתמשך ועקביו לשם הלבנת הכספי המזומן הרבה שצבר אצליו, בידעה מלאה כי הוא מבצע מעשים אסורים וכי עליו להיזהר כדי לא להיתפס. כך למשל הקפיד המשיב לשימוש במילוט קוד בשיחות עם המקורבים לו ואף הנחה אותם כיצד לשוחח עמו על נושא הכספי בשיחות טלפון.

8. המשיב ביצע פעולות ברכוש אסור, בשלוש הזדמנויות שונות בתאריכים 10.7.17, 10.10.12 ו- 13.9.13 כאשר העביר כסף מזמן שהושג בעבירה לאחר (וולטר דאלס), שהה מחוץ לבריטניה, וזאת באמצעות חברת Western Union. המשיב עשה זאת תוך היעזרות באחרים שנרשמו מבצעי ההעברה בפועל, תוך שימוש במספרי טלפון לא רשומים (כרטיסטי סים paid-pre) לצורך התקשרות ברגע להעברה זו. הכל על מנת לטשטש ולהסתיר את מעורבותו בהעברות כספים אלה. המשיב החזק אצליו שותפותו לעבירה קליר אוניל דרכון מזויף,

אשר הכיל פרטיהם של אדם אחר, אך נשא את תמוונתו שלו.

השתלשות החקירה

9. במרץ 2011 התקיים מבצע חוקרי בידי הסוכנות למאבק בפשע מאורגן בבריטניה (כiom הסוכנות הלאומית למאבק בפשיעה) אשר עסוק בחשד לעבירות הלבנת הון בקשר לפיתוח נדל"ן בתאילנד ודרום אפריקה ובהעברות כספים בין המשב לווילטר דאגלס ואחרים. בחקירה זו התגלו קשרים כספיים בין המשב לדאגלס, וכן ראיות שהקימו חשד כי המשב מסתיר או מעביר לאחרים רוחוי עבירות. חקירה סמוכה, הובילה למעצרו של המשב ושותפיו. המשב נעצר ביום 4.2.14, שוחרר בערובה וזומן לחקירה נוספת ביום 8.4.14, כאשר, בין היתר, הובהר לו שאי התיצבות לחקירה היא עבירה. אולם, המשב לא התיצב לחקירה זו, אלא יצא מבריטניה ונכנס לישראל באמצעות דרכונו הבריטי ביום 24.3.14.

10. יער, כי שלושה משותפיו הורשו גנין חלקיהם בפרשה, כפי שיפורט להלן:

א. ביום 19.1.15 הורשע ג'ים מיטשל (להלן: "מיטשל") בקשרתו קשור לאספקת סם מסוכן המשוג בדרגה A (קוקאין) ונדון לעונש של עשר שנות מאסר.

ב. ביום 24.2.15 הורשעה קליר אוניל (להלן: "אוניל") בשתי עבירות של הלבנת הון ובעבירה של החזקת דרכון מזויף ונדונה לעונש של מאסר מותנה ו-180 שעות שירות לתועלת הציבור.

ג. ביום 2.9.16 הורשע וילטר דאגלס בשלוש עבירות של קבלת רכוש שהושג בפשע, בכך שקיבל סכומי כסף מה.debב במסגרת שלוש העברות דרך Western Union ונדון לעונש של מאסר מותנה וקנס.

חומר הראיות

11. לביקשת ההסגרה צורף חומר הראיות ולהלן עיקרי: האזנות סתר, תצהיר פקיד מס הכנסת הבריטי, תצהירי שוטרים שונים, מסמכים, כסף מזומנים ויהלומים אשר נתפסו בבית המשב או באטרים אחרים שבשליטתו, ימנים אישיים, חוות דעת מומחים בדבר שימוש המסמכים שנתפסו, השיחות שהוקלטו בהאזנות סתר, מחקרי תקשורת ושתיקת המשב בחקרתו.

טענות הצדדים

12. לטענת ב"כ המשב, חומר הראיות שצורף לעתירת ההסגרה, מורכב מחוויות דעת שונות שאין קבילות, בניגוד לחומר הראיות מסווג דפי ימן, האזנות סתר ומזכירים של חוקרים המתארים פעולות חקירה שבוצעו, שהוא אינו חולק על קבילות. לטענתו, חוות הדעת איןן קבילות מאחר שהן מפרשות, מסבירות וגוזרות מסקנות מהעובדות, בעניינים שאין בהם מומחיות מיוחדת. בנוסף, חוות דעת אלה ניתנו על ידי חוקרים, אשר מطبع הדברים מהווים חלק מצוות החקירה וחלק ממערכת האכיפה הבריטית, אשר מעוניינים בתוצאותיה. כך שעצם העובדה שהחוקרים נדרשו חוות דעתם, הופכת אותם לבליyi אובייקטיבים וכשיורים לחתום חוות דעת מומחה כביכול. מצב דברים זה יוצר ניגוד עניינים, כאשר אותה יחידת משטרה היא אשר אוספת את חומר החקירה, חוקרת ומבקשת

להסיק מסקנות וליתן פרשנויות לחומרים אלה. טענה נוספת אשר נטענה היא, כי חוות דעת אלה עלות כדי עדות שמיעה. לדידו, חוות דעת אלה נועדו להשפיע באופן בלתי קביל על שיקול דעת בית משפט. חוות דעת אלה מנסות להיכנס לנעלו של בית המשפט שתפקידו, להסיק מסקנות ולהכריע בחומריה הרלבנטיים. עוד ציון, כי על פי האמונה האירופאית, בנגד לאמנה האמריקאית, אין להסתמך על עדויות שאין קבילות ובכללן עדות שמיעה. בהקשר זה הוסיף וטען ב"כ המשיב, כי בעניין דומה בבקשת הסגירה על פי האמונה האמריקאית, הגמישה יותר, נקבע שלא ניתן לקבל כראה קבילה פרשנויות ומסקנות של חוקר משטרה להבדיל מעדותם ביחס לעובדות. ב"כ המשיב הפנה בעניין זה לב"ש 5369/08 **היוזץ המשפטי לממשלה נ' יצחק אברג'יל** (11.1.09) וכן למ"ח 6148/95 **עדריה נ' מדינת ישראל** (4.6.97)). על כן, לשיטתו, אל לו בבית המשפט להסתמך על חוות דעת אלה, ובולעדיין אין די ראיות קבילות העומדות בדרישה ל"א芝ה לאישום" הן לעניין הלבנתה ההונן והן בכלל הנוגע לעביבות סמיים.

13. לטענותו, מהעובדת שהמשיב לא נחקר בשל עביבות סמיים ולא נעצר בגין (נ/1), ניתן להסיק כי עיון בחומר החקירה הקביל וההאזנות הסתר והמצקרים השונים למעט חוות הדעת כאמור, אינו מגלה אף לא א芝ה לאישום בכל הנוגע לסמיים. לדידו, אף לפי חוות הדעת הבלטי קבילות לא עולה מעורבות המשיב בעבירות סחר בסמיים. החוקרים המומחים טוענים שהשיות עוסקת בסמיים או נוגעת בסמיים, אולם בין טענותיהם לחשד לביצוע עבירות סחר בסמיים המרחק רב והחוקרים מבקשים לגשר על מרחק זה באמצעות ראיות ומסקנות בלתי קבילות.

14. אשר לעביבות הלבנתה ההונן, לטענותו אין ראיות לכך שהמשיב היה מעורב בעביבות אלה. העבדה שבשיותה שהוקלטו מזוכרים כספים בזמן, אינה ראייה לכך שמדובר במקרה אשר מקורו בעבירה. המומחים בחנו מתוך מאות שעות הקטלטה להאריך נקודות מסוימות שנוחות להם ולטעם מbasות את החשד, וננטנו להם פרשנות שהם מבקשים המתאימה לתזה שלהם, ועל סמך דבריהם אלה מתבקשת בבקשת הסגירה. אל מול אלה הפנה ב"כ המשיב לציטוטים שונים מתרגום השיחות בין המשיב למעורב אחר בפרשה, אשר מהם לא עולה כי המשיב היה מעורב בעביבות הלבנתה ההונן.

15. עוד טען ביחס לעבירות החזקת דרכון מזויף, כי בחיפוש שנערך אצל אוניל נמצא דרכון שנחזה להיות דרכון מזויף של המשיב, אולם פג תוקפו של דרכון זה בשנת 2008, ואין טענה שנעשה בו שימוש כלשהו בתקופה שהיא בתוקף.

16. בנוסף טען ב"כ המשיב לשינוי, בכך שהמשיב עזב את בריטניה בمارس 2014 ובבקשת ההסגירה הוגשה כארבע שנים לאחר מכן, בפברואר 2018. בהקשר זה ציון, כי המשיב לא נמלט ולא ברוח מבריטניה. דרכונו הושב לו בבקשתו, ורק לאחר מכן הוא טס עם דרכון זה לישראל ומazel שווה בה. הוא לא הסתمرا, אדרבה הוא בקש להאריך את שהותו בישראל על מנת לקבל אישרת שהייה. המשיב היה בעיצומו של היליך, וכל פרטיו היו גלויים לפני הרשות המוסמכות במדינת ישראל.

17. מנגד טען ב"כ העותר, כי חוות דעת מסווג זה קיימות וקבילות במדינת ישראל (בעיקר בעביבות סמיים כאשר התנהלות הנאים מתחכמת ונוהגים להשתמש בשמות קוד בغالל החשש מהاذנות סתר). שאלת אמיןנותן של חוות דעת, ומהימנותם של עורכיה, תתרברר בית המשפט בבריטניה ואין זו מתקייד ששל בית המשפט בישראל לדון בכך. בעניין זה הוסיף, כי חוות דעת מומחה מطبעה עוסקת בשאלת פרשנויות, וקציני המשטרה נתנו חוות דעת אלו בנושא בתחום מומחיותם.

18. אשר לטענה, כי המשיב לא נחקר על חלק מההעברות המיוחסות לו, על אף השיב ב"כ העותר, כי הדבר נבע מכך שהמשיב עזב את בריטניה טרם שהסתירה חקירותו. אכן לעיתים אדם נמלט טרם שנחקר חקירה ראשונית, אך אין בכך כדי למנוע את הסגרתו בשל כך. מדינה יכולה להצהיר כי בכפוף לשמייעת גרסתו, יש די ראיות לצורך העמדתו לדין, ובמקרים אלה תיגבה הودעתו אחרי הסגרה. ב"כ העותר הדגיש שההסגרה نوعה לצורך העמדתו לדין ולא לצורך חקירה.

19. עוד טען, כי התשתית הריאיתית בענייננו עונה על דרישת האחיזה לאיושם. ב"כ העותר הפנה לראיות שונות שצרכו לעתירה המבוססת את התשתית הריאיתית הנדרשת כפי שיפורט בהמשך.

20. אשר לעבירות הסמים- הראיות לביצוע עבירה אלה הן תמלילי שיחות בין מיטשל למשיב שהוקלטו בהאזנות סתר, תמלילי שיחות בין המשיב לבן ג'ון מונדי שהוקלטו בהאזנות סתר, גזר דין של מיטשל לפיו הוא נדון לעשר שנות מאסר בשל קשר קשור לאספקת סם מסוכן המਸוווג בדרגה A (קוקאין), או התיאצבות המשיב להמשר חקירה, יומננים אישים אשר שימשו את המשיב בין השנים 2013-2014, מסמכים בכתב יד אשר מכילים רשימות מעקב אחר סכומים שונים שהתקבלו (חוובות הפסדים וכד'), חוות דעת מומחים, ושתיקת המשיב בחקירתו. ב"כ העותר הדגיש, כי ראיות אלו חוות דעת יבחןו במסגרת היליך המשפטי בבריטניה, ודין بما שהוצע לבסס את דרישת האחיזה לאיושם.

21. אשר לעבירות הלבנת ההונן- הראיות לביצוע עבירה אלה הן תמלילי שיחות שנערכו בבית המשיב בין אוניל שהוקלטו בהאזנות סתר, חוות דעת מומחים, יהלומים וכספים שנתפסו בכיסופות הרשות על שמה של אחות המשיב, כספות שלמשיב היה ייפוי כוח אשר אפשר לו גישה אליהן, תצהורי שוטרים, תצהורי פקיד מס הכנסת, חקירת אחות המשיב, מחקרי תקשורת, דוח חיפוש, מסרונים ותמונה, ושתיקת המשיב בחקירתו.

22. אשר לעבירת החזקת דרך מזויף- דרכון הנמצא בبيתו של אוניל אשר נשא את התמונה של המשיב, אך השם הנקוב בו הוא פיטר פריזר, וכן תמליל שיחה שנערכה בין המשיב לבין אוניל לגבי הדרכו.

23. אשר לשאלת השהיוי טען ב"כ העותר, כי החקירה עדין הייתה פעילה ולכן אין מדובר בשהיוי. החקירה הייתה סמייה ובוצעו האזנות סתר במשך זמן רב. החקירה בפרשה זו נמשכה אף לאחר שהמשיב נמלט לארץ (הודעת אחות המשיב נגבתה ביוני 2015 באמצעות עזרה משפטית) ובקשה ההסגרה הוגשה ביוני 2017. בהקשר זה ציין ב"כ העותר, כי בהתחשב בכך שמדובר בחקירה מרכיבת ומסובכת, המקיפה חומר רב, במהלך התקבשו חומרים נוספים (נספח ג'1), וחלק מהഫולות בוצעו באמצעות עזרה משפטית, פרק זמן של שנתיים לצורר בקשה להעודה לדין הוא סביר. אכן רק בינואר 2018 יצאה בקשה ההסגרה מהשגרירות הבריטית לישראל (לאחר שבעה חודשים), ואין הסבר לעיכוב זה, אולם מדובר בשהיוי זניח וחסית לזמן הנדרש לצורך הליך הסגרה. בדצמבר 2018 הורתה שרת המשפטים זאת, כי המשיב יבוא לפני בית המשפט המוחזqi בירושלים על מנת שייקבע האם הוא בר הסגרה לבריטניה. לאחר מכן במשך שנה נעשו ניסיונות על מנת לאתר את המשיב, מושום שלא הייתה לו כתובת עדכנית רשומה. מכאן, שחלוף ארבע שנים מעת מעצרו של המשיב בבריטניה ועד להגשת בקשה ההסגרה, אינה בוגדר שהוילה כדי תקנת הציבור, שטענה זו מקומה במקרים קיצוניים וחריגים של פגעה משמעותית בהוגנות היליך. ב"כ העותר הפנה לפטיקה לפיה נדחו טענות שhei גם כאשר דבר בתקופה של 13 שנים ובתקופה של תשע שנים.

24. مكان, לדייו, כאשר התמלאו תנאי סעיף 9 לחוק ובהיעדרם של סיגים יש להכריז על המשיב כבר הסגירה הבריטניה.

25. בתשובה לטענות אלה מסר ב"כ המשיב, כי יש לבחון בקפידה את תמלילו שיחות האזנות הסתר הקשורות בעבירות הסמים אליהם הפנה ב"כ העותר. לדימם, ציטוטים אלה מתייחסים ברובם של המקרים לדבריו של מיטשל, בעוד שהמשיב נשמע בהם מינורי ופסיבי. העובדה שניתן לייחס עבירות מסוימות למיטשל כתוצאה מהשיות, אין בה כדי לשמש ראייה לכך שהמשיב קשור בביצוע פעולות אסורות כלשהן. עוד נטען לגבי פרשנויות המומחמים לביטויים שונים מהازנות הסתר, שלאו דווקא מוכחים כי המשיב מעורב בביצוע העבירות. ב"כ המשיב ביקש כי בית המשפט יענין בתמלילים במנוחת מכל פרשנות או הסבר נלווה, ולשאול את עצמו האם יש בהם כדי לבסס אחיזה לאישומים.

26. עוד נטען כייס ליום שנטפס בו היה כתוב המספר 70, כי על פי חווות הדעת רוב הכתיבה היא אכן של המשיב. אך, לא צוין ולא נקבע בחווות הדעת מה מהכתב מייחס למשיב ומה לא, כך שלא ניתן לנחש שמדובר זה בכתב על ידו. הסקת המסקנה על מה שקרה ארבע שנים לפני כתיבת, לפיה מדובר בעסקת סמים שיש לייחס למשיב, היא להטוטנות בלשונית יצירתיות ואין בה כדי לעמוד ברף המスペיק לצורך העמדה לדין. בנוסף, ביקש לדוחות גם את האמור בחווות הדעת ביחס לפרשנות היוםנים, כאשר בהדר פרשנות זו, לא קיימת תשתיית בחומר הראות הקבילות, המスペיק להבסס עליה לצורך הסגירת המשיב.

27. אשר לעבירות הלבנתה הanton נטען, כי גם אם המשיב נקט בפעולות הסואנה או הסתרת מזומנים, אין הדבר מלמד בהכרח על כך שמדובר בכיספים אשר הושגו בעבירה או שמקורם בפעולות בלתי חוקית. חומר הראיות כלל לא מעט רמזים על כך שמדובר בכיספים אשר מקורם בהימורים. כך גם ביחס לכיספים באי ג'רזי, שב uninimum הוכח שמדובר בכיספים לגיטימיים, אשר איש לא ביקש לحلם. והוסיף, שהכיספים אשר נמצאו בכיספת המשיב היו אמורים בסרטים האופיניים לקץינו בבריטניה עם חותמת.

דין והכרעה

28. חוק ההסגרה מסדיר את המנגנון המאפשר הסגירת אדם הנמצא בישראל, בידי מדינה לאחרת המבקשת להעמידו לדין פלילי בשטחה, כאשר ישראל והמדינה האחראית חתומות על הסכם או אמנה בדבר הסגירת עבריים. למורת הפגיעה בחירות הפרט, החוק מאפשר הסגירה משום ישראלי מחויבת לסייע למאבק הבינלאומי בפשיעה, ובכך גם לא תהפוך למדינת מקלט לעבראים.

29. סעיף 2א לחוק מציב מספר תנאים מצטברים להסגרה, שבהתקיימים ניתן להכריז על אדם כבר-הסגרה. תחילתו נדרש, כי בין מדינת ישראל למדינה המבקשת קיימם הסכם בדבר הסגירת עבריים (סעיף 2א(א)(1) לחוק). עניינינו, ישראל ובריטניה חתמו על האמנה האירופית בדבר הסגירה כאמור. בנוסף נדרש, כי אדם נאשם או נתחייב בדיון במדינה המבקשת בשל עבירות הסגירה (סעיף 2א(א)(2) לחוק) שהיא עבירה שאליה נعربה בישראל דינה מאסר שנה או עונש חמוץ מזה. זהוי למעשה דרישת "הפליליות הכפולה", לפיה נדרש שהמעשה יהווה עבירה פלילתית הן במדינה המבקשת והן במדינה המתבקשת. על תנאי זה לא חלקו ב"כ המשיב. תנאי נוסף נוספה להסגרתו של אדם הוא, שבין מדינת ישראל למדינה המבקשת תהא הדדיות ביחסו ההסגרה (סעיף 2א(ב) לחוק). גם על התקיימים תנאי זה לא חלקו ב"כ משיב.

30. הסיגים להסגרה מנויים בסעיף 2ב(א) לחוק וביניהם הסיג ממנו ביקש להיבנות ב"כ המשיב והוא כי היענות לבקשת ההסגרה עלולה לפגוע בתקנת הציבור (סעיף 2ב(א)(8) לחוק), בשל שיחוי בהגשת התביעה. סיג זה ידוע אף הוא במסגרת הדיון בטענות המשיב בהמשך.

31. כמו כן, נקבע סיג נוסף להסגרה בסעיף 1א לחוק - "סיג להסגרת אזרח". בהתאם לסעיף זה, אדם שעבר עבירת הסגרה לפי החוק ובעת עשיית העבירה הוא אזרח ישראל ותושב ישראל, לא יוסגר אלא אם כן בקשה להסגרה היא כדי להעמידו לדין במדינה המבקשת, והמדינה המבקשת התchingה מראש להעבירו בחזרה למדינת ישראל לשם נשיאת עונשו בה, אם הוא יורשע בדיון וויטל עליו עונש מאסר. אין מחלוקת כי המשיב לא היה תושב ישראל בעת ביצוע העבירות המזוההות לו.

יריעת המחלוקת

32. ליבה של המחלוקת בין הצדדים נעוצה בשאלת, האם נתמלהה דרישת סעיף 9 לחוק ההסגרה בעניין הנTEL הראייתי להסגרה. לטענת ב"כ המשיב חומר הראיות מורכב, בין היתר, מחוות דעת מומחים שאין קבילות, משום שניתנו על ידי חוקרים אשר מطبع הדברים מהווים חלק מצוות החוקיה וממערכות האכיפה הבריטית ומעוניינים בתוצאותיה, כך שהם אינם אובייקטיבים ואינם כשירים לתת חוות דעת, לנוכח ניגוד העניינים בו הם מצויים כאשר אותה ייחידת משטרת היא אשר אוספת את חומר החוקיה ואף נדרשת להסיק מסקנות. לדידן, ללא ראיות אלה אין די ראיות קבילות כדי לעמוד בדרישת ה"אחזיה לאישום" בהתאם לחוק ההסגרה, הן לעניין עבירות הלבנתה הanton והן בכלל הנוגע לעבירות הסמים.

33. בנוסף, נטען בשולי הדברים לשיחוי בהגשת בקשה להכרזה על העטירה למסיב טענה, כי הסגرتו יש בה משום פגעה בתקנת הציבור.

דוחות הראיות

34. הנTEL הראייתי הנדרש לצורך הכרזה על אדם כבר-הסגרה קבוע בסעיף 9(א) לחוק, לפיו, בית המשפט הדן בבקשת ההסגרה יכריז על מבקש בר-הסגרה אם הוכח בפניו שישנן "ראיות שהיו מספיקות כדי להעמידו לדין על עבירה עצאת בישראל, וכי נתמלוו שאר התנאים הקבועים בחוק להסגרתו". בית המשפט העליון קבע באופןן חוזר ונשנה, כי הרף הראייתי הנדרש בגדירה של בקשה להכרזה על המשיב כבר-הסגרה, הוא "אחזיה לאישום". הודגש, שהליך ההסגרה הוא אינו הליך של משפט שבמהלכו נקבעים משקלן של ראיות ומהימנותם של עדים ושבספונו נקבעת חפותו או אשמתו של הנאשם. עוד הודגש, שהליך ההסגרה הוא הליך שתכליתו היחידה היא לברר האם די ראיות שהוצגו כדי להעמיד לדין בישראל את המבקש, אילו היו העבירות מבוצעות בה. למעשה, המבחן הוא האם חומר הראיות מצבע על כך שיש מקום לנHAL משפט אשר בו תוכרע אשמתו או חפותו של הנאשם. אין מדובר בשני "משפטים פליליים" המתקיימים זה אחר זה, אלא בהלים שונים במטרתם ובדרך התנהלותם. ראו, למשל, הדברים שנאמרו בע"פ 07/2010 **חיזיה נ' מדינת ישראל (13.5.09)**, בפסקה 17: "אכן, מרכיב הכרחי להסגרה הוא קיומן של ראיות לכואורה לאשמת המבקש. בית משפט זה חוזר ופסק כי הליך הסגרה אינו חופף להליך פלילי, הבוחן לגופה את שאלת אשמתו או חפותו של המבקש. בבקשת הסגרה אין בוחנים את המסתמך הראייתי לגופה, וגם אין קובעים בעניין משקלן של הראיות, מידת

התישבותן זו עם זו. כל שנבחן הוא 'האם יש בחומר הראיות משום אחיזה לאישום'.

35. כך נקבע בעניין טיבן של הראיות, בע"פ פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה (28.8.16): "כידוע, הליך ההסגרה דורש כי בחומר הראיות תהיה "אחיזה לאישום" בלבד, וכך שנאמר בע"פ 9026/1 שוחט נ' היועץ המשפטי לממשלה, [פורסם בנבו] פס' 7 לפסק דין של השופט ברק-ארוז (6.12.2012): "כל שבית המשפט נדרש לבחון בהליך הסגרה הוא האם יש בחומר הראיות שהוגש, על פניו, כדי להציג פתיחת משפט פלילי לבירור אשמתו או חפותו של מי שהסגרכו התבקשה"; בעניין סירקיס הובהר כי "אין מקום להעיר את חומר הראיות אם מאמין הוא אם לאו, ואף אין מקום לשקליתן של הראיות, ובלבך שאין הן חסרות ערך על פניהן" (שם, עמ' 349-348). על כן, כפי שצין המשיב, בית המשפט בפניו מתנהל ההליך הפלילי המרכזי, בפניו תיפרס מלאה התמונה הראיתית, הוא הפורום הראוי **לבחינת טענה זו**" (שם בפסקה 53).

36. ב"כ המשיב טענו, כי לא התקיימה דרישת סעיף 9 לחוק הxsגירה בעניין הנTEL הראיתי הנדרש לצורך הסגרה. להלן אדון בראיות שהובאו לפני, ואבחן האם יש ממש בטענתם זו.

37. להלן אפרט את מארג הראיות שהוצעו בעניין עבירות הסמים:

א. תמליל האזנות סתר לשיחות שנערכו בבית המשפט בין ל賓 מיטשל אשר מהם עולה, כי מיטשל עסוק באספקת סמים מסווג קוקאין וקנבים והמשיב היה מעורב בעסקאות אלו והוא בעל עניין בהם. המשיב הלווה למיטשל סכום כסף ומיטשל השיב לו אותו בתשלומיים. מכאן נראה, כי המשיב מודע לכך שחלק מהכסף מגיע לארגוני הסמים. בנוסף, המשיב הנחה את מיטשל ומסר לו מספר טלפון של מי שיכול להציג לו עסקת סמים.

ב. לתמליל האזנות סתר אלה צורפה חוות דעת השוטר אנדרו ג'ונס- קצין בסוכנות הלאומית לפשיעה ומומחה בכל הנוגע לשחר בסמים, פועל יוצא של 27 שנים ניסיין בעבודות שיטור (עמ' 621 לנספח ג' לעתירה). חוות הדעת עולה ניתוח השיחות בין מיטשל למשיב שנקלטו בהזנות סתר, וג'ונס מגיע למסקנה, כי שייחותו של המשיב עם מיטשל נוגעות לשחר בקוקאין. לסבירתו, שייחות אלה ממחישות שהמשיב מודע לכך שמשתמש במיטשל מעורב באספקת סמים, וכי הוא הלווה או סיפק כספים למיטשל בידעה שהכסף ישמש לקניית סמים בלתי חוקיים לרבות התייחסות למחרירים, שערי המרה, ייצור הסמים ודילולם בחומר ערבות ועוד, והכל תוך הפניה לשורות בשיחות עצמן ולהסבירם למסקנות אלה הגע כדלקמן:

(1) שיחה בין המשיב למיטשל מיום 24.9.12 (עמ' 261 לנספח ג' לעתירה):

בשעה 19:42:58 מיטשל הציע למשיב לנסות לטעוממהם.

בשעה 19:43:17, 19:43:24, 19:43:50, 19:44:23 צוין, כי נשמעים קולות של הסנהפה וההקהše על השולחן.

בשעה 19:43:56 נשמעו מיטשל והמשיב מדברים על הבדלי השער בין היורו לפאונד, אשר הופך את המוצר לזול יותר לאור פרעוי שער המטבח בעבר.

בשעה 19:44:25 מיטשל אמר למשיב כי החומר הזה אפילו יותר חזק מהחומר בו התעסקו בעבר.

בשעה 19:44:41 מיטשל התרברב בכך שהחומר זהה הוא פחות מבrik מהחומר הקודם שהוא.
בשעה 19:48:16 מיטשל מדבר על איכות החומר והליך הייצור, לדבריו הסמים המذוברים הם איכוטיים מכיוון שייצרו במעבדה.

בשעה 20:46:51 מיטשל והמשיב דיברו על סכום הכספי אשר ניתן לקבל עבור מוצר טוב ולבסוף העירין שלדעתו לא קיבל עבור המוצר אשר ימכור יותר מ- 42 אלף ₪.

(2) שיחה בין המשיב למיטשל מיום 21.12.21 (עמ' 290 לנספח ג' לעתירה):
בשעה 16:55:02 אמר המשיב שאם הוא רוצה להתקדם ולהיזוז דברים "כן אם אתה רוצה שאני עברי את זה" יש אנשים בצפון בריטניה ושם נמצא הכספי "צריך שייהה שם את הכספי המתאים, יידי". מיטשל התיחס לכך שיש לו אנשים המחייבים לו בצפון המדינה, אם המשיב רוצה שהוא יعبر את הסמים. המומחה ג'ונס ציין, כי הערלה זו עולה בקנה אחד עם יכולתו של מיטשל לארגן את התחרורה הדורשה על מנת לשנע את הסמים לצפון בריטניה ולקיים פוטנציאליים בעוד שה캐פיטים הזמינים לקניית הסchorה כבר אותן.

בשעה 16:55:11 אמר המשיב למיטשל שישג לו מספר טלפון של מישחו ומיטשל ידבר אליו.
בשעה 16:55:50 אמר מיטשל, כי השגתו כבר מכל הטלפונים השונים והוא לא יכול להחליף טלפונים. המשיב השיב, כי זה יסתדר בלי שיצטרך להחליף טלפונים "אתה תתן לי אחד ואני אתקשר אליו ממשהו חדש לגמרי. אתה לא תצטרך להשג אחד חדש".

בשעה 16:56:03 אמר מיטשל, כי זה לא טלפון עבודה פרופר, אלא למחצה, רק לחלק מהאנשים, רק לאנשים שהוא לא רוצה להתקשר אליהם מהטלפון שלו.

בשעה 16:56:16 מיטשל דבר על 6 ו-8. על פי המומחה מדובר בסLANG הקיים באנגליה, שבגדרו נהוג להשתמש במילים שמתחרזות במיללים אחרים, כדי לבטא מיללים אחרים (6, ו-8 מתחזרים עם "ישראל", מספר נקי, מספר חדש, מספר ישן) לדבריו, הדבר עולה בקנה אחד עם שימוש במספר רב של פלאפונים במסגרת שיטות התקשרות של ערביים רבים שראה בעבר.

(3) שיחה בין המשיב למיטשל מיום 28.2.13 בשעה 11:21:17 (עמ' 315 לנספח ג' לעתירה)
מןנה עולה, כי מיטשל תיאר שנלחץ מכר אדם אחר נעצר על 50 ק"ג של "uffuk". המומחה מפרש, כי מדובר בקנבס במשקל 50 ק"ג או בשווי 50,000 פאונד. מיטשל נלחץ, כי יצטרך לשלם חלק מההפסד הכספי מסוים שהחבר היה מקשור למשמעותו, וכותzáה מכר מיטשל החליף את הטלפונים שלו והעביר אותו על מצב טיסה ומדבר על כך עם המשיב.

(4) שיחה בין המשיב למיטשל מיום 26.3.13 (עמ' 329 לנספח ג' לעתירה):
בשעה 18:16:32 מיטשל בקש הלואאה מהמשיב. מחוות הדעת של ג'ונס עולה שמייטשל צריך הלואאה מסוים שנתפסו שהוא לו מספר שבועות קודם לכן וכך צריך ללוות 30,000 ליש"ט.

בשעה 18:17:05 מיטשל אמר שאין עליו "גיר" היום. מחוות הדעת של ג'ונס עולה, כי על פי ניסיונו זו התיחסות נוספת לכך שמייטשל מספק למשיב ציוד, דבר העולה בקנה אחד עם התיחסות לסמים.

בשעה 18:19:14 מיטשל אמר למשיב שהוא יכול לחתם לו "את השלשה האלה, יש לי משחו טוב,

בצמצם, יש ל' אחד שעדיין קצת קשה וש' ל' אחד שיש לו אחד קטן ואתה פותח את זה וזה נראה כמו זכויות, מה שלא ראויים כבר יובלות". בהמשך השיחה מזכיר על השווי הצעעה של מיטשל למשיב. ג'ונס הסיק בחווית דעתו, כי ברשותו של מיטשל קווקאי. כאשר הוא מזכיר לבירטניה, הקוקאי הוא בלבנים דחויסות ומוצקנות. צריך לשבור אותן ולבן זה עדיין קשה. בנוסף, המילים "זה נראה כמו זכויות", מלמדים לשיטתו כי מדובר בסוג קווקאי, שכן קווקאי הוא שם אבקתי אשר יש לו מבנה גבישי. כאשר מדובר בגבישים גדולים, הם נראים זכויות כתושא. תמייה נוספת לכך שהשיחה נסובה על שם מסוג קווקאי, נלמדת מכך שמייטשל והמשיב מדברים על סכום שווי הצעעה המספר.

ג'老子 הסיק בחווית דעתו, כי השיחות ביניהם מתייחסות לעתים תכופות לסמים. השיחות כוללות דיונים על תפיסות סמים על ידי מערכת אכיפת החוק, הנسبות הסובבות אותו וההשלכות על הצדדים המעורבים. השיחות כוללות דיון על ההפסד הכספי שנגרם כתוצאה מتفسות הסמים וכי חיבר למי מה. יש התיאחסויות למחירים הכספיים והמכירה של סחרורה, המחייבים אליהם מתייחסים נמצאים בטוחה המחייבים המצויפים עבור יחידות בנות קילוגרם של קווקאי.

המשיב לא התיאב לחיקיתו כי שלא נשמעה גרטנו והסבירו לשיחותן.

ראייה נוספת היא מסמכים שנתפסו בבית המשפט ובבית שותפותו או'וניל- מתחזרו של השוטר בן קלירציג (עמ' 52 לנספח ג' לעתירה) עליה, כי בחיפוש בבתו של המשפט נתפסו שני יומנים אישיים, מהשנים 2013 ו- 2014 אשר מרישומים בהם ניתן להסיק כי הם אכן שימשו את המשטר. מתחזרו של השוטר השוטר קיראן סקארף (עמ' 633 לנספח ג' לעתירה) עליה, כי בחיפוש בביתה של אוניל נתפסו מסמכים בכתב יד המכילים העורות, חישובים כספיים ורשימות מעקב אחר סוכנים שונים שהתקבלו. המשטר לא מסר גרסה בעניין זה, שכן הוא לא הגיע לחקירה בבריטניה. בנוספ', סקארף תפס בביתה של אוניל, במצווד למסמכים האמורים, מסמכים הנוגעים לחיפוש משטרתי אחר, שנערך בכתובת בבלאקוול בשנת 2010 אשר במהלךו נתפסו סחרים.

מחאות הדעת של חנה ניקול פוקוק (תואר ראשון במדעים בשיטור וחקירה פלילית ותואר שני במדעים בתחום ניתוח המסמכים (עמ' 696 לנספח ג' לעתירה) עולה, כי כתוב היד שמצוי על מסמכים אלה זהה ברובו לכתב היד שביוונים שנטפסו בביתו של המשיב. מתחזיר השוטרת שרה האזוויל עולה, כי נמצא על המסמכים שנטפסו בביתה של אוניל 62 טביעות אצבע של המשיב (עמ' 704 לנספח ג' לעתירה).

חזוק נוסף עולה מרשום המספר 70 אשר מופיע בעמ' 647 ליום שנתפס בבית המשפט אשר כותרתו היא "הפסדים עד כה". יחד עם היום נתפס דו"ח חיפוש בבריטניה (נספח ג'1) ובדיקה דו"ח זה עולה, כי מדובר בנסיבות של אדם אשר נתפסו באמצעותו 70 ק"ג קניביס. מכאן ניתן ללמוד שהמספר 70 מכוון לתפיסטה 70 הק"ג שגרמו להפסד המתווך ביום.

תמליל שיחה בהאזורת סתר, אשר נערכה בין המשיב לג'ון מונדי מיום 31.1.14 (נספח ג'1 לעתירה) ממנו עללה, כי ארבע שנים קודם לכן ניתנה על ידי הנאשם כמהות מסוימת של שם לחבר מכמות גדולה של שם אשר הגיע לידיו, והוא חבר נתן כמהות נספת לאדם שלישי. אותו אדם שלישי נעצר והשם נתפס, ובשל כך נותר למשיב חוב כימי גבוה. בנוסף עללה מהתמליל, כי חלק אחר של השם לא נתפס וממנו הפיק המשיב רוחחים.

בשעה 10:15:52 (עמ' 3 לנספח ג' לעתירה) נשאל המשיב האם זה היה החוב שלו והוא השיב כי בתמונה הגדולה החוב היה שלו. בהמשך אמר המשיב, כי הוא נתן כמות מסוימת של סחורה לחבר אשר נתן לחבר אחר שנעצר. בנוסף אמר שכאשר אדם זה עצר, נתפס עליו "גיר". בשעה 10:17:45 אמר שסכום מסוימת אשר לא נתפסה, הופק רוח. בשנת 2014 הוא דיבר על תפיסה של סמים לפני 5-4 שנים וזה יכול להלום את התפיסה משנת 2010 של 70 ק"ג אשר תיאר ביומנו, כאמור, כהפסד. חיזוק לכך ניתן לראות בתעודה מאות בית המשפט בקינגסטון (נספח ג1 לעתירה) המתארת כי ביום 27.4.11 הורשע בבית משפט זה אדם בשם פול הארגן, על פי הודהתו, בגין החזקת 70 ק"ג חשיש למטרות סחר וזאת לאחר שביחסו בשנת 2010 בביתו בבלאקלpoll נמצאו סמים. כאמור, המסמכים הנוגעים לחיפוי ביתו של הארגן נתפסו בביתו של אוניל, בסמוך למכתבים המהווים את יומן העסקים אשר נכתב בכתב ידו של המשיב ונשא את טביעות אצבעותיו. היומן הכיל התייחסות ל"אבדן" בגובה "70" המתיחס עם כמות תפיסת הסם במרקחה של הארגן משנת 2010, כמו כן מתיחסת תפיסת הסמים משנת 2010 עם השיחה המוקלטת עם ג'ון מונדי מיום 31.1.14 ושהה מתיחס המשיב לכמות סם גדולה שלו אשר חלק ממשמעותו ממנה נתפס לפני ארבע שנים.

ח. מחות הדעת של ג'ונס (עמ' 621 לנספח ג' לעתירה) אשר משמש כሞמבה בנושא סחר סמים וע"ן במסמכים בכתב יד שנתפסו אשר מכילים רישימות מעקב אחר סכומים שונים שהתקבלו וכן ע"ן ביונים אישים לשנת 2013-2014 ובהՁנות הסתר, הגיע לכלל מסקנה שהמסמכים הכתובים מהווים "יומן עסקים" המתעד עסקאות סחר בסמים, מסוג חשיש וקוקאין. בין היתר, מסיק השוטר ג'ונס שהמסמכים כוללים התייחסות לשעריה המרה בין הדולר לפאונד שהוא נכונים לשנים 2011-2010, וכן התייחסות ל"אבדן כספי" בקשר ל- "70" במסמך "ഫסדים נכוון להיום". ג'ונס בוחרות דעתו אף מפרט את הרישומים ביומן העסקים את פרשנותו לכך שמדובר בעסקאות סמים ואת ההסבירים למסקנה זו. השוטר ג'ונס מגיע למסקנה, כי יומן העסקים מפרט כמות סמים ועסקאות המגיעה לסך של כ-9 מיליון ליש"ט.

ט. מיטשלណון לעשר שנים מאסר בשל קשרתו קשור לאספקת סם מסוכן המסוווג בדרגה A (קוקאין) (מצ"ב לנספח ג' לעתירה) ובין המשיב ומיטשל קיימות השיחות, כאמור, אשר הן חלק מראיות המבוססות "אחיזה לאישום".

38. להלן אפרט את מארגן הראיות שהוצעו בעניין עבירות הלבנת הון:

א. תמלילי האזנות סתר לשיחות שנערכו בבית המשיב בין לבן אוניל. מהתמלילים עולה, כי השניים שוחחו לעיתים תכופות על כסף מזומן בסכומים גבוהים, על כך שהמשיב מחזיק כסף מסוימר בחשבונו על שם אחותו ומתחמק מתחלה מס מזה שנים ועל כך שאוניל מחזיקה בביתה כסף מזומן רב עבורו ומוסרת מעת לעת כסף למשיב. כן שוחחו השניים על הדברים שיאמר המשיב אם ישאל לגבי מקור הכספי, על פעולות שנעודו למונע דיווח על הפקדת כסף מזומן בבנק, על שמות קוד בהם השתמשו בשיחות טלפון ביניהם, על כך שאוניל מחזיקה בביתה דרכון ותעודת לידה מזויפים של המשיב הרשומים על שם אדם בשם "פיטר" ועוד.

ב. חוות דעת של השוטר פיטר מתי'וז- עד מומחה בהלבנת כספים המנתחת את השיחות בין המשיב לקלייר (עמ' 611 לנספח ג' לעתירה). הוא ציין בחוות דעתו למסקנה, כי בשיחות שהוקלטו בין המשיב לאוניל עולה התייחסות לפעולות שבוצעו על מנת להסתיר, להעביר או להעלים כסף מזומן כאשר ניכר כי השניים מודעים לכך שמדובר ברכוש שהושג בעבירה. כמו כן הגיע למסקנה, כי בשיחות

יש התייחסות לשימוש בשמות קוד בשיחות טלפון בינם, באופן המלמד שהו מודעים לכך שפעילותם אינה חוקית.

(1) שיחה בין המשיב לאוניל מיום 12.12.5 (עמ' 84 לנספח ג' לעתירה):
בשעה 09:58:49 שואל המשיב את אוניל אם יש לה שkeitaitה והוא אומרת שיש לה מעיל גדול והוא תלך להביא עוד אחר הצהרים. לאחר מכן הוא שואלת אם להביא עוד כסף והוא משיב שכן. פיטר מתויס בחווית דעתו ציון, כי מהתייחסותה של אוניל למעיל שלה עוללה כי היא עמדה להשתמש בו להסתיר את הכסף אשר היה בתוך השkeit. השאלה האם עליה להביא עוד כסף מצביעה על כך שהיא מאחסנת מזומנים.

בשעה 09:59:20 (עמ' 88) אוניל אמרה למשיב שתעביר לו 33.

בשעה 10:07:36 (עמ' 90) שאל המשיב את קליר איך נצlich להכניס את הכל למעיל שלה? היא השיבה לו שיתן לה זאת בשkeit והוא יביא את המעיל.

בשעה 10:08:42 היא ספירה שהיא מחזיקה אצלה בבית שטרות של 50 (עמ' 91).

בשעה 10:09:20 אמרה לו שהוא לא מרוגש בטענה שהמשיב מחזיק בביתו מזומנים רבים, כי הוא גור בקומת קרקע.

בשעה 10:13:08 המשיב סיפר לאוניל שהבטיח להלוות 100 אלף.

בשעה 10:14:06 המשיב הסביר לאוניל שכיסף מזומן יש להפקיד בבנק בסכומים קטנים (עמ' 95).

(2) מחלוקת מיום 12.12.13 (עמ' 232) בשעה 13:20:34 עוללה, כי אוניל אמרה למשיב שהבנק לא הסכים לקחת ממנה 4,000 והבנק הסביר לה, כי היא צריכה להפקיד כל שבוע 1,000.

בשעה 13:11:42 (עמ' 225) שומעים אותם סופרים שטרות.

בשעה 13:16:26 (עמ' 228) המשיב אמר שהם לא הבינו מה הקוד, ורק הוא יודע מה הקוד, בהמשך הוא הסביר שכאשר הוא אומר "הדוד של' אמריקה" הכוונה למאה.

בשעה 13:17:01 (עמ' 229) המשיב הסביר לאוניל שם שואלים אותה על כסף מזומן רב שנמצא אצלו היא צריכה להניד שהמשיב שומר על סכום כסף של 20 אלף שלקח מהמר מהבנק, עברו המהמר.

בשעה 13:21:15 (עמ' 232) אמר המשיב לאוניל שלא מכניס מזומן לבנק ואוניל השיבה לו שהוא בשל הלבנת ההון, המשיב מאשר זאת.

בשעה 13:21:54 אמר המשיב, כי יש לו כסף הרשום על שם אחותו בחשבונות מחוץ למדינתה והוא התחמק מתשלום מיסים (מדובר בדף הסטרה). בהמשך בשעה 13:23:04 (עמ' 234) אחרי שאלה אותו אוניל איפה הוא שם את הכסף הוא השיב שם בחשבון של אחותו והם לא הולכים לשאול על

הכسف כי הכספי לכואורה שלה. בשעה 13:26:18 (עמ' 235) אמר המchip שהוא למד ממיشهו אחר אי' להיות נוכל טוב.

(3) שיחה בין המchip לאוניל מיום 12.12.18 (עמ' 105 לנספח ג' לעתירה) בשעה 13:09:17 תיאר המchip מקרה בו אדם שעבד בבנק באירועי התחיל להלשן ופחד שיגלו על כספים שיש לו ועל החשבון שיש לו שם ואף השיב לאוניל אשר אמרה לו שמדובר בחשבון של אחותם ולא שלו, כי בעצם זה החשבון שלו.

(4) שיחה בין המchip לאוניל מיום 13.11.25 (עמ' 201 לנספח ג' לעתירה) בשעה 10:37:03 אומר המchip כי יש לו כסף בקופסה ואף כל מיני תכשיטים.

בשעה 12:12:39 אמר המchip שלא רצה לדבר על זה בטלפון (עמ' 180) ובשעה 12:12:43 אוניל אמרה שיש לה הרבה שטרות של 50.

בשעה 12:12:53 (עמ' 181) אמר לה המchip, כי יש לו הרבה כסף לחת לה.

בשעה 14:22:05 (עמ' 183) אמר המchip לאוניל שאט המעטפה תשים בנפרד בגלל שאלות ישנים של 50. הוא נתן מילת קוד לשטרות ישנים "retro t-shirts". מחוות דעתו של השוטר מתיז' עליה, כי המchip אמר לאוניל להשאיר בנפרד שטרות אלו מהשטרות החדש, משום שהוא נועד להפריד בין שטרות שמקורם שירות מסוים משטרות "נקים". כך שלסבירתו העורוטו של המchip מעידות על כך שהשטרות קשורים שירות בפשע.

המומחה הסיק שהיחסות מלמדות על הסתרה של המchip משטרות קטנים לשטרות גדולים שלழמן, משום שעדיף לשחרר בשטרות גדולים וכך יותר לשמש בהם, כיוון שכך מופחת נפח ומשקל הכספי, וכך יותר לאחסנו ולהובילו. בנוסף, ציין את החלפת השטרות "ישנים" (شمקרים מפעילות פלילית) לשטרות "חדים".

ג. תצהיר מאת השוטר ויין דיויס המציאן, כי כספות מס' 230, 244 ו-340 בבנק HSBC ברחוב ג'ורגי בלונדון רשומות על שמה של לבנה פיקון (אחותה של המchip) וכי לשוטר היה ייפוי כוח אשר אפשר לו גישה לכפסות אלו). כמו כן יש תיעוד לכך שהchip עשה שימוש בכפסות אלה (עמ' 50 לנספח ג' לעתירה).

ד. תצהיר מאת השוטר טומי איינון אשר ערך חיפוש על פי צו בשלוש כספות בבנק HSBC ברחוב ג'ורגי בלונדון במסגרת נתפסו שלושה יהלומים בשווי של 2,350 פאונד וכסוףழמן בסך 361,790 פאונד (עמ' 51 לנספח ג' לעתירה).

ה. תצהיר מאת ג'ון ריצ'רדס, פקיד במס הכנסה הבריטי ממנו עולה, כי על פי הרישומים בין השנים 1999-2004 המchip לא עבד ולא הצהיר לפני רשות המס על כל הכנסה (עמ' 49 לנספח ג' לעתירה).

ו. תצהיר מאת השוטר תומאס סטריאיסי ממנו עולה, כי על פי נתונים חשבונות הבנק שלchip,

הכנסתו בשנים 2008-2014 הייתה מ Każבות המדינה, ולא זוהתה בחשבונות אלה הכנסה סדירה אחרת. כמו כן עולה, כי לשופתו של המשיב, אוניל הייתה הכנסה שנתית של 6,000-7,000 ליש"ט לערך בין השנים 2012-2014 (עמ' 48 לנספח ג' לעתירה).

ז. מחקירת אחומו של המשיב מיום 1.6.15 עולה (נספח ג' לעתירה), כי המשיב טיפול בחשבונות הבנק על שמה בבריטניה. היא לא ידעה לפרט על קיומן של הכספיות ועל הכספי שהוכנס אליהם, וכן לא ידעה לפרט מה הכספי שנכנס לאחיה לחשבון והוסיפה שאינה יודעת לפרט על הכספי שנטפס. בנוסף מסרה, כי היא אינה מכירה במסמכים הנוגעים להעברות כספיים בסכומים גבוהים עבורה ועל שמה.

39. להלן אפרט את מארג הראיות אשר להעברות כספיים בין המשיב לוולטר דאגלס בעת שהוא מחוץ לבריטניה:

א. מחקרי תקשורת אשר נערכו למספר טלפונים סלולריים לרבות מספר הטלפון הנידי הרשום על שם המשיב וכן מספרי טלפון שאינם רשומים על שם המשיב (כרטיסי סים Pre-paid) אשר התגלו, עשויים להעברת כסף מזומנים שהושג בעבירה לוולטר דאגלס. ניתוח מחקרים אלה מלמד על כך, שהמשיב העביר לאחרים כספיים באמצעות חברת חסונס Western בשלוש הזדמנויות בתאריכים 13.9.13, 10.7.12 ו- 15.10.12.

ב. מתOMIC שנערכ על ידי ניק מייז, נציג חברת Western union (עמ' 717 לנספח ג' לעתירה) עולה תיאור העברות כספיים באמצעות חברת זו אשר בוצעו בין לורנס וולש לביןiktrina קוקולובה ביום 10.7.12, בין לורנס וולש לבן ווללה סמירנובה ביום 15.10.12 ובין קליר אוניל לiktrina קוקולובה ביום 13.9.13.

ג. מסמך תובנות מאת השוטרת קת'רין דארוויל (עמ' 719 לנספח ג' לעתירה) מנתח את מחקרי התקשרות, האזנות הסתר וחומרים נוספים, ומפרט באופן כרונולוגי את הראיות הנוגעות להעברת הכספיים באמצעות חברת חסונס Western ואת התקשרות שבסבה העברות אלה. חוות הדעת מפרטת כיצד הצלבה של נתונים וראיות שונים מלמדת, כי כל שלוש העברות בוצעו מטעמו של המשיב, באמצעות אחרים, וזאת תוך שימוש במספרי טלפון שאינם רשומים על שמו (כרטיסי סים Pre-paid), באופן המלמד על כוונה להסתיר את מעורבותו בהעברות כספיים אלה.

ד. דז"ח חיפוש מיום 5.9.12 בבית המשיב (עמ' 735-737 לנספח ג' לעתירה) ממנו עולה, כי כרטיס הסים שנמצא בبيתו של המשיב, שימש למסירת פרטי להעברת הכספיים מיום 10.7.12. נתון זה מתקשר לכך שבוצעה העברה בסכום כסף מסוים ביום זה לiktrina קוקולובה. שתי העברות נוספות היו במספרי Pre-paid אשר נתפסו בبيתו של המשיב ביום מעצרו.

ה. שיחה בין קליר אוניל לבן המשיב מיום 13.9.13 בשעה 12:12:33 (יום בו בוצעה העברת כספיים), ממנה עולה בקשה המשיב מאוניל להעביר כסף לחבר עבורי, וזאת באמצעות חברת Western union. המשיב מנמק זאת לצורך להזדהות (עמ' 152-153 לנספח ג' לעתירה). המשיב אוניל מתעודים במלמה כאשר יוצאים מבית המשיב ביום 13.9.13 בשעה 12:27.

ו. תצהיר מאת השוטרת מרגרט סמית' (עמ' 610 לנספח ג' לעתירה), אשר טיפלה בהליך חילוץ כסף במזומן שנתפס בביתו של המשיב ובנסיבות שבשליטהו, בו מסופר שלמרות שנחלחו הודעות לטוענים לזכות, קרי המשיב ואחواتו, לא התקבלה כל טענה מהם בנוגע לחילוץ הכספי, אשר חולט ללא התנגדות.

ז. תצהיר מאת השוטר כריס ספליט (עמ' 607 לנספח ג' לעתירה) ממנה עולה, כי טיפל בחילוץ כסף מזומן רב שנתפס בביתה של שותפותו של המשיב, אוניל, וזאת במסגרת הרשותה בעבירות של הלבנתה הוו. בהליכים אלה לא התנגדה אוניל לחילוץ סכום של 10,4551 ליש"ט מתוך הכספי המזומן שנתפס בביתה, וכיינה כי 9,5000 ליש"ט מתוכם הוחזקו עבורי המשיב. כמו כן מתאר ספליט, כי בבדיקה מול הרשות הרכזונית עליה, כי למשיב לא היה רישיון לעסוק בהלוואת כספים (מהشيخות עולה כי הלואה סכום כסף גדול למיטשל).

ח. תצהיר מאת השוטרת ג'קי גרין (עמ' 609 לנספח ג' לעתירה), אשר נכח בעת גבית הודיעו של המשיב, ומוסרת כי המשיב נמנע מלהסביר לשאלות אותן נשאל לגבי החשדות לביצוע עבירות הלבנתה הוו.

40. להלן אפרט את מאגר הראיות שהוצעו בעניין החזקת דרכון המזויף:

א. תצהיר מאת השוטר קיראן סקארף המתאר חיפוש ביתה של אוניל ובו נתפס דרכון הנושא את השם פיטר פריזר עליו מתנבסת תמונה המשיב (עמ' 633 לנספח ג' לעתירה).

ב. האזנת סתר לשיחה בין קליר למשיב מיום 12.5.12:52 בשעה 10:15:52 (עמ' 97 לנספח ג' לעתירה) ממנה עולה, כי סיפה למשיב שמצאה בביתה בארון דרכון מזויף על שם פיטר פריזר עם תמונה שלו, הוא צוחק והшиб שיוודע זאת.

41. כאמור, תכליתו היחידה של הליך ההסתירה הוא לברר האם ישנה הצדקה להמשך בירור המקירה בהליך הפלילי במדינתי המבוקשת. לאחר שעינתי בעתירה, בראיות שהוצעו על ידי ב"כ הצדדים ושמעתי את טענותיהם בדיון לפניי, אני סבורת, כי תכילת זו מתקימת בענייננו. מכלול הראיות שהוצעו על ידי העותר בצרוף חוות הדעת, די בהם כדי לבסס את דרישת ה"א芝ה לאישום".

42. לטענת ב"כ המשיב יש לפסל את חוות הדעת, מאחר שאין לא קבילות, ולאחריה אין די ראיות לבסס את העתירה, בעניין זה הוא הפנה לאמנה האירופית-aosrtת הסתמכות על ראיות שאין קבילות, וכן לב"ש 5369/08 **היוזץ המשפטיא לממשלה נ' יצחק אברג'יל** (להלן: אברג'יל) בנוסף טען, כי ניתן לתת הסבר למאגר הראיות שהוצע בכך שמדובר בכיספי הימורים. לאחר שעינתי מכלול טענות הצדדים, אני קובעת שאין בידי לקבל טענה זו כפי שיפורט בהמשך.

43. ראשית יעיר, כי המשיב זומן לחקירה בבריטניה בגין העבירות המיוחסות לו ואף חתם על מסמך ערבות, אך למרות זאת בחר לעזוב את בריטניה, כך שלא נכח בהמשך הליך החקירה, ולא מסר גרסה למעשים המיוחסים לו, ולא נתן מענה לדברים שעליהם מהזנות הסתר ומוחומר החקירה הנוסף, ולכן לא ניתן להתייחס לגרסה שהציג בדיון לפיה מדובר בכיספי הימורים. אין מקום לבחון גרסה זו בעת, שנטענת בועלמא, והמקום הראו לבחון אותה

הוא בגדרי התיק העיקרי בבריטניה.

44. אשר לעניינו של אברגיל אליו הפנה ב"כ המשיב, שם הוגש מסמכים המפרשים את מילות ה"קדום" השונים בין גורמי העבירה כתצהירים, אשר לא נערכו כחוות דעת, ולא פורטה מומחיותם של מוסרי התצהיר. בענייננו, מדובר במצב דברים שונה. פרשניות למלות הקוד העולות מתמילוי שיחות האזנות הסתר הוגש כחוות דעת. בכל חוות דעת פורט תחום המומחה וכן השכלתו. המומחים העידו מניסיונים ובהתאם לתחומי התמחותם. אף בישראל (מדובר בעניין שאין שכיח) בת המשפט קיבלו חוות דעת של גורמים שונים בהילך החקירה, והכירו בכך ששיחות הכלולות קודם המאזכרים ביצוע של עבירות על דרך שימוש בשמות תחליפיים לטובון אסורים כדוגמת מנוט סם, מהווים ראייה לכואורה שניתן לסמור עליה (ראו ע"פ 58/91 **אלמצרי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 14.9.93)).

45. בנוסף, המקום המתאים לבירור הטענות בנוגע לקבילותות הריאות הוא במסגרת ההליכים המשפטיים בבריטניה, שם תתרבר שאלת מהימנותם של עורכי חוות הדעת, כמו שניתן לסמור על עדותם כמומחים, וזאת בהתאם לדין האנגלי. דין בשאלת זו לפנוי, חורג מסוגרת הדיון בעטירה להסגרה, ויש להויתו לדין בתיק העיקרי בבריטניה.

46. מעבר לכל האמור יזכיר, כי אך לאחרונה שב והציג בית המשפט העליון את הצורך ב證明ות בדיוני הריאות בהילך ההסגרה (באישור אחר), וזאת במסגרת ע"פ 678/1978 **איגור גרווזוב (אוסטוריובסקי) נ' הייעוץ המשפטי לממשלה** (27.1.20), בהפוןתו להוראת סעיף 12 לחוק ההסגרה, ותקנה 15 לתקנות ההסגרה. נקבע, כי ניתן לקבל, בתנאים מסוימים, עדויות שנגבו במדינה זרה, גם שלא על-פי דיני הריאות הישראליים הרגילים. בית המשפט העליון מביא את דבריו של פרופ' שי' ז' פלר, בספרו דיני ההסגרה (1980), אשר מבאר כי תכלייתן של הוראות אלו היא "להכשיר אמצעי הוכחה מחוץ לארץ, שהושגו בהעדרם של הצדדים ולא רקירה שכגד מטעם" (שם, בעמ' 368). אילולא הוראות אלו, תפקוד מוסד ההסגרה היה משתתק כמעט לחלוין, בפרט מקום בו החומר הראייתי מבוסס על עדויות (שם, בעמ' 362).

47. סופו של דבר, אני קובעת כי ישילוב חומר ראיות זה (מסמכים שנמצאו בבית המשיב ובבית אוניל, שותפים לביצוע העבירה, כספ ויולם שנתפסו, האזנות סתר, צו חיפוש, שתיקת המשיב בחקירותו, מחקרי התקשרות, תצהיר וחוקרים), מעלים בפני עצם חשדכבד לביצוע העבירות, כאשר אליהם מצטרפות חוות הדעת, שלדיידיו הן קבילותות בגדרי הליך זה. אני סבורה שמארג ראיות זה קשור את המשיב לביצוע המעשים המוחסנים לו, וממלאים אחר דרישת ה"א芝ה לאישום".

תקנת הציבור - שיהוי

48. לאחר שקבעתי, כי יש די ראיות להסגרתו של המשיב לבריטניה, יש לבחון האם מתקנים סיג המונע את קבלת הבקשה, למרות קיומה של התשתית הראייתית.

49. סעיף 2ב(א)(8) לחוק האוסר על הסגרתו של אדם למדינה המבקשת כאשר **"היענות לבקשת ההסגרה עלולה לפגוע בתקנת הציבור או באינטרס חינוי של מדינת ישראל"**. בית המשפט נדרשו בעבר לשאלת פרשנותו של מושג "תקנת הציבור" בגדרי חוק ההסגרה, שמעצם טיבו הוא עmom (ראו למשל: ע"פ 4333/10 לביא נ' מדינת ישראל (13.2.2011), פסקה י; ע"פ 8010/07 **חזזה נ' מדינת ישראל**, (13.5.2009))

פסקה 68; ע"פ 2521/03 סירקיס נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 346, 337 (2003); ע"פ 00/00 7569 יגדייב נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(4) 529, 525 (2002)).

50. נפסק, כי מעשה ההסגרה ייחשב כמנוגד לתקנת הציבור, אם יש בו כדי לפגוע بصورة מהותית בתחשויות הציבור, המוסר והගינות של הציבור בישראל. עוד נפסק, כי היקף הפעלתו של הסיג האמור יהיה קטן: "בית המשפט לא ידרש לתקנת ציבור זו עניין שבשגרה, והשימוש בה כמחסום לא יעשה אלא במשורה" (ע"פ 00/00 7569 יגדייב נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(4) 529, 525 (2002), בפסקה 87). על הטוען לקיוםו של הסיג של תקנת הציבור, רובץ הנטול, להציג "נתונים בדוקים, יוצא דופן וכבדי משקל, אשר לפיהם תהיה הסגרה, בנסיבות המקירה, בגין מעשה בלתי צודק בעיליל או תעללה לכך מעשה של התעمرות קשה במובוקש". מובן, שהכוונה לכך שהמבקש עלול להישפט ולהיאסר ולסבול עקב כך אטஸלו של נאשם, עציר או אסיר, שהרי זו מטרתה הלגיטימית של ההסגרה ותוצאתה הטבעית. מדובר בהתפתחות שהיא מעל ומ עבר לתוכאה המשפטית המתוארת, אשר הינה צפואה וטבעית" (בג"צ 852/86 אלוני נ' שר המשפטים (10.3.87), בפסקה 17(ד)).

51. כאמור, ב"כ המשיב טענו, כי הסגרתו של המשיב אינה מתישבת עם תקנת הציבור, בשל השינוי הרב בהגשת בקשהות ההסגרה. הבקשה הוגשה על ידי בריטניה לאחר כ-4 שנים, מיום בו נתגלה כי המשיב עזב את בריטניה לארץ ישראל.

52. אינני סבורה, כי המקירה שלפניו הוא מאותם מקרים בהם התקיימו "נסיבות חריגות-שבחריגות של شيء", העשויה לסקל את עתירתה של המדינה המבקשת" (ע"פ 05/05 740 שובייב נ' מדינת ישראל (14.4.10), בפסקה 6), ונפסק לא אחת גם במקרים של شيء שנמשך שנים רבות, כי הוא אינו מונע את הכרזת המשיב כבר הסגרה (ר' תה"ג (א-מ) 14870-11-13 היוזץ המשפטי לממשלה נ' אסטר ים (9.5.15)).

53. ארבע שנים הם פרק זמן סביר כאשר עסקין בהסגרה ובמיוחד כאשר עסקין בחקירה פעילה, חקירה מרכיבת וסמייה אשר בוצעו בה האזנות סתר במשך זמן רב ונדרש היה לטור אחר מסמכים שונים, ובמקרה דנן אף התבקו חומרים נוספים וחלק מפעולות החקירה נעשו באמצעות עזרה משפטית, כך שמדובר בשינוי זניח יחסית להליך ההסגרה, שאינם עליה כדי פגיעה ממשמעותית בהוגנות ההליך ובקנתן הציבור.

54. בהקשר זה יעיר, שאין לו למשיב להלן אלא על עצמו, שכן לו היה נשאר בתחוםי בריטניה עניינו היה מתברר מיד בסמוך לאיורע.

55. בנוסף, כאשר מועלות טענה של شيء בהגשת בקשהות ההסגרה, "שומה על המבקש להוסיף ולהראות כי הסגרה באותו נסיבות של شيء תעללה כדי להיות מעשה בלתי צודק בעיליל ... אם בשל השינוי נוצרו נסיבות יציאות-דופן כדי כך שהסגרתו של פלוני באותו נסיבות תהא שකולה כנגד פגיעה מהותית ברגשי הצדק ומהוסר של הציבור בישראל" (ראו ע"פ 3439/04 בזק (בזגלו) נ' היוזץ המשפטי לממשלה, (29.12.04); וראו גם ע"פ 6914/04 פינברג נ' היוזץ המשפטי לממשלה, (7.3.05)). ברי, כי בנסיבות המקירה שלפניו המשיב לא הוכח שמדובר בנסיבות יציאות דופן שיביאו לידי "פגיעה מהותית ברגשי הצדק והמוסר של הציבור בישראל" ו"מעשה בלתי צודק בעיליל". לפיכך, מצאתי לדוחות טענה זו.

56. סוף דבר, אני מקבלת את העתירה ומכרזת על המשיב בר-הסגרה לבריטניה, בגין העבירות המוחסנות לו בבקשת ההסגרה.

57. יובהר, כי המשיב אינו זכאי להגנה הקבועה בסעיף 1א לחוק הಹסגרה, מאחר שלא היה תושב ישראל בעת קרות האירועים נושא העתירה.

58. המשיב יוחזק במשמרות שירות בתי הסוהר עד להסגרתו בפועל.

5467831 .59

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט שבט תש"פ, 24 פברואר 2020, במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.